

30 aprilie - 6 mai

Isus și Sabatul

Textul de memorat: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*” (Matei 11:28)

„Hristos era un reprezentant viu al Legii. În viața Lui nu s-a găsit nicio călcare a preceptelor ei sfinte. Privind o întreagă națiune de martori care căutau ocazia să-L condamne, El putea zice fără ca vreunul să-L poată contrazice: «Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?» (Ioan 8:46).” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 242 (287)

Viața lui Isus a reflectat pe deplin semnificația Legii lui Dumnezeu, a Celor Zece Porunci. El a trăit împlinind, ca om, cerințele Legii lui Dumnezeu. Astfel, studiind viața Sa, învățăm ce înseamnă, de fapt, păzirea poruncilor și cum să ne ferim de a le păzi într-un mod legalist, searbăd și lipsit de viață. Desigur, printre aceste porunci se numără și cea de-a patra, referitoare la Sabatul zilei a șaptea.

În această săptămână, continuându-ne studiul din Matei, ne vom opri atenția asupra câtorva dintre controversele cu privire la Sabat și vom vedea în viața lui Isus ce înseamnă, de fapt, să păzești Sabatul. Dacă Legea este, într-adevăr, o expresie a caracterului lui Dumnezeu și dacă Isus este întruchiparea Legii, atunci, observând cum a păzit El porunca a patra și ce a declarat cu privire la ea, putem învăța mai mult despre caracterul lui Dumnezeu și, în același timp, putem învăța cum să reflectăm acest caracter în viața noastră.

Duminică, 1 mai - „Jugul” lui Hristos

În Matei 11:20-27, Isus începe cu o mustrare aspră adresată unora dintre cetățile din Galileea care respinseseră lucrarea Sa. Mustrarea aceasta și avertizarea condamnării sunt înfricoșătoare, pentru că acestor cetăți le fuseseră date mari ocazii de a cunoaște adevărul. Acela care era Adevărul (Ioan 14:6) trăise în trup omenesc în mijlocul lor. Și, mai mult, făcuse printre ei „multe minuni” (Matei 11:20); și totuși acei oameni nu au vrut să se pocăiască. Într-adevăr, Mântuitorul a spus că, dacă minunile pe care le făcuse El în Capernaum ar fi fost făcute în Sodoma, atunci aceasta „ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi”.

În versetele 25-27, Isus Se roagă, mulțumindu-I Tatălui și apoi vorbind despre relația Sa strânsă cu Tatăl. Totodată, El recunoaște tot ce-I dăduse Tatăl, arătând, astfel, și mai clar de ce respingerea Sa de către aceste cetăți era atât de tragică.

1. Citește Matei 11:28-30. Ce fel de odihnă le-a promis Isus celor trudiți și împovărați?

După ce a denunțat necredința oamenilor și a reafirmat relația sa apropiată cu Tatăl, Isus le oferă tuturor celor trudiți și împovărați odihna Sa. Cu alte cuvinte, le spune oamenilor să nu facă greșeala pe care au făcut-o ceilalți, respingându-L. El are autoritatea și puterea de a face ce spune și promite că, venind la El, vom găsi odihnă pentru sufletul nostru. Având în vedere contextul, odihna aceasta include pacea, siguranța mântuirii și speranța pe care cei care îl resping nu o au și nici nu o pot avea.

Ce altceva vrea să spună Isus când afirmă că ne va da odihnă? Se referă, oare, la faptul că putem să stăm cu mâinile încrucișate și că totul va merge bine de la sine? Cu siguranță, nu. Isus are pentru noi un standard foarte înalt; îl descoperim în Predica de pe Munte. Dar ucenicia, lucrarea noastră ca ucenici ai lui Isus, nu trebuie să ne extenueze. Învățând de la El, însușindu-ne caracterul Său, putem să găsim odihnă de toată truda și de toate necazurile vieții. Și, așa cum vom vedea, o expresie a acestei odihne o vom găsi respectând Sabatul.

Tu cum experimentezi promisiunea pe care ne-o face Isus aici? Ce legătură există între a fi „blând și smerit” și ușurarea poverii?

Luni, 2 mai - Sabatul din perspectiva fariseilor și a lui Isus

Dacă, așa cum susține o mare parte a lumii creștine, Sabatul zilei a șaptea a fost abrogat, înlocuit, desființat, împlinit (sau oricum altcumva), atunci de ce Isus dedică atâta timp învățăturilor cu privire la păzirea Sabatului?

2. Citește Matei 12:1,2; Marcu 2:23-28; Luca 14:1-6; Ioan 5:9-16. Ce a spus și a demonstrat Isus cu privire la Sabat?

Știind că unul dintre motivele pentru care Israel fusese dus în robia babiloniană fusese acela că poporul profanase Sabatul, fariseii voiau să prevină repetarea acestei situații. De aceea, creaseră o lungă listă de reguli și reglementări cu privire la ce era și ce nu era îngăduit în ziua Sabatului, cu scopul de a proteja sfințenia lui. Iată două exemple:

Dacă o găină face un ou în Sabat, este bine să mănânci acel ou? Opinia majorității fariseilor era că, dacă era o găină ouătoare, atunci nu era voie să-l mănânci, pentru că găina „lucrase” pentru el. Totuși, dacă nu era o găină ouătoare - dacă era doar o găină crescută pentru a fi tăiată și consumată - atunci era permis să mănânci acel ou, deoarece nu acesta era principalul rol al găinii, principala ei „activitate”. (Exista, de asemenea, sugestia că puteai să mănânci un ou ouat în Sabat de o găină ouătoare, dacă, mai târziu, omorai acea găină pentru călcarea Sabatului.)

Dacă îți ia foc casa în Sabat, este voie să mergi să-ți salvezi hainele? Răspunsul: Trebuie să-ți scoți afară din casă un singur rând de haine. Cu toate acestea, dacă te îmbrăcai cu un rând de haine, puteai să cari în brațe încă un rând. (Apropo, dacă îți ia casa foc, nu este voie să-i ceri unui păgân să vină să stingă focul, dar, dacă păgânul vine singur să stingă focul, este în regulă.)

Cum putem evita situații asemănătoare, de natură legalistă, în privința păzirii Sabatului?

Mărți, 3 mai - Scopul Sabatului

„În zilele lui Hristos, Sabatul devenise atât de pervertit, încât păzirea lui reflecta mai degrabă caracterul oamenilor egoiști și despotici decât caracterul Părintelui ceresc iubitor.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 238 (284)

Interdicțiile rigide legate de păzirea Sabatului făceau să fie uitat adevărul lui scop. De fapt, Sabatul ne-a fost dat ca să fie o zi de odihnă de la munca noastră, o zi de închinare și de părtășie cu ceilalți credincioși, altfel decât în restul săptămânii, o zi în care copiii să știe că părinții lor pot să fie împreună cu ei mai mult timp decât în celelalte zile, o zi de bucurie specială, contemplând ce a făcut pentru noi Creatorul și Răscumpărătorul nostru.

3. Compară Matei 12:3-8 cu 1 Samuel 21:1-6. Care este principiul evidențiat de Isus?

Isus avea să repete mai târziu această muștrare într-o manieră mult mai categorică (vezi Matei 23:23,24) pentru a le atrage atenția la ceea ce este cu adevărat important. El le amintește de istoria care le era atât de cunoscută, a lui David, care, pe când era fugăr, a luat din pâinea de la sanctuar din care nu aveau voie să mănânce decât preoții. Așa cum grija față de o nevoie umană stringentă, pe care o aveau David și însoțitorii lui, nu a impietat cu nimic ritualul de la sanctuar, tot așa grija față de aceeași nevoie a ucenicilor nu încălca în vreun fel porunca divină referitoare la respectarea Sabatului.

Isus menționează, de asemenea, faptul că preoții lucrau în templu în ziua de Sabat, arătând că slujirea lor era permisă în ziua Sabatului. În același fel, le era permis și ucenicilor să-și astâmpere foamea, deoarece El era autoritatea care îi considera nevinovați, ca și pe slujitorii de la templu.

Nimic din ce a spus Isus aici sau în altă parte cu privire la păzirea Sabatului nu a micșorat porunca divină de a-l păzi. El a încercat să-i elibereze pe oameni de regulile lipsite de sens care îi împiedicau să vadă ce înseamnă Sabatul cu adevărat - o expresie a odihnei pe care o avem în Domnul Hristos, Creatorul și Răscumpărătorul nostru.

Cum se reflectă caracterul lui Dumnezeu în modul tău de a păzi Sabatul?

Miercuri, 4 mai - Vindecarea în Sabat

Este interesant de observat câte incidente legate de Sabat între Isus și liderii religioși sunt relatate în evangheliile. De ce ar mai fi inclus cele patru evangheliile atât de multe relatări despre lupta pe care a avut-o de dus Isus cu conducătorii de atunci cu privire la păzirea Sabatului, dacă Sabatul ar fi fost oricum pe cale să fie desființat? Să nu uităm că evangheliile au fost scrise la câteva decenii după înălțarea lui Isus la cer - cei mai mulți cercetători ai Bibliei le datează la cel puțin douăzeci, treizeci de ani după moartea lui Isus. Unul dintre argumentele obișnuite este că Sabatul zilei a șaptea ar fi fost înlocuit de duminică la vremea aceea, însă în niciuna dintre relatările inspirate cu privire la viața lui Isus nu se face aluzie la această schimbare. Așadar, Sabatul zilei a șaptea nu a fost desființat, schimbat sau înlocuit. Domnul Isus nu a făcut și nici nu a poruncit nimic în acest sens. Dimpotrivă, dacă analizăm poruncile și exemplul Său, evangheliile ne arată valabilitatea neîntreruptă a Sabatului zilei a șaptea.

4. Citește Matei 12:9-14. Ce a dorit Isus să transmită prin această vindecare?

„Într-un alt Sabat, când Isus a intrat în sinagogă, a văzut acolo un om cu mâna uscată. Fariseii îl urmăreau să vadă ce va face. Mântuitorul știa bine că, dacă va vindeca pe cineva în Sabat, va fi privit ca un călcător al Legii, dar El nu a ezitat să dărâme zidul restricțiilor tradiționale care împresurau Sabatul. [...] Printre iudei circula maxima că, dacă un om n-a făcut bine atunci când a avut prilejul, înseamnă că a făcut rău; dacă cineva nu făcea ce trebuia ca să scape o viață, însemna că a ucis. În felul acesta, Isus i-a întâmpinat pe rabini pe terenul lor.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 240 (286)

Ca și în incidentul precedent cu privire la Sabat, Isus a căutat să îndrepte atenția oamenilor către scopul mai înalt al Legii și al vieții de credință.

Acei bărbați ar fi fost mai mulțumiți să-l lase pe acel om în durerea și în suferința lui decât să calce regulile lor omenești cu privire la Sabat.

Cât de atenți trebuie să fim pentru a ne asigura că modul nostru de a ne trăi credința nu este în contradicție cu cerințele lui Dumnezeu!

Joi, 5 mai - Respectarea Sabatului

Așa cum reiese clar din raportul Evangheliei, Isus nu a abolit porunca a patra. Dimpotrivă, El a confirmat și întărit valabilitatea Sabatului, eliberându-l de reglementările inutile impuse de oameni. Secole mai târziu, creștinii încă se odihneau și se închinau în Sabat. Istoricul Socrates Scholasticus, care a trăit în secolul al V-lea, a scris: „Aproape toate bisericile din lume celebrau Sfintele Taine (Cina Domnului) în Sabat, în fiecare săptămână, deși creștinii din Alexandria și din Roma refuzau să facă acest lucru, pe temeiul unei tradiții antice.” - *Ecclesiastical History*, cartea a 5-a, p. 289. Indiferent din ce motiv au fost relatate în evanghelii toate aceste incidente, în mod sigur, scopul nu a fost acela de a abate pe cineva de la păzirea Sabatului.

5. Citește din nou Matei 12:12 și concentrează-te asupra acestei fraze: „De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.” Ce presupune această declarație?

Legea iudaică permitea să îi fie acordată îngrijire medicală unei persoane a cărei viață era în pericol, dar Isus a mers mai departe, vindecând în Sabat și oameni care ar fi putut să fie vindecați și într-o altă zi. Era o atitudine nouă. El avea să spună: „De aceea, orice cărturar care a învățat ce trebuie despre împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar care scoate din vistieria lui *comori noi și comori vechi*” (Matei 13:52 - NIV). Fără îndoială că și Isus scotea din vistierie comori noi.

6. Citește Isaia 58:7-13. Ce înseamnă a respecta Sabatul, în contextul acestui pasaj biblic? Din această perspectivă, ce înseamnă să fii „dregător de spărturi”?

Vineri, 6 mai - Un gând de încheiere

În anii 1600, Blaise Pascal a avertizat că „oamenii nu fac niciodată răul cu atâta bucurie și atât de absolut ca atunci când îl fac din convingeri religioase”. Chiar dacă declarațiile acestea par exagerate, din nefericire, au în ele un sâmbure de adevăr. Și acesta se poate vedea și în studiul din această săptămână, care a avut ca temă atitudinea lui Isus față de Sabat, adesea, în contradicție cu poziția fariseilor.

Ellen G. White spune: „Când S-a îndreptat către farisei cu întrebarea dacă este îngăduit să facă bine în zilele de Sabat, să scape o viață sau să o piardă, Isus le-a pus în față planurile lor nelegiuite. Ei vânau viața Lui cu ură înverșunată, în timp ce El scăpa viața oamenilor și aducea fericire mulțimilor. Era mai bine să ucizi în zi de Sabat, cum plănuiau ei, sau să vindeci pe bolnavi, așa cum făcuse El? Era mai drept să ai în inimă ucidere, în sfânta zi a lui Dumnezeu, decât iubire pentru toți oamenii, iubire care își găsește expresia în fapte de milă?” - *Viața lui Isus*, p. 241 (287)

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 19 – 1 Împărați 1

1. Cum și-a luat David rămas-bun de la Barzilai după ce a trecut Iordanul?
2. Între dregătorii lui David, cine a fost „slujbaş de stat”?
3. Cum s-a numit viteazul lui David, a cărui mână s-a lipit de sabie?
4. Cu ocazia încoronării lui Solomon, ce s-a întâmplat din cauza strigătelor poporului?

Viața lui Isus, capitolul 71

5. În ce constă adevărata umilință?